

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku B.Ż.
przy uczestnictwie J.S.B. i P.B.
o zniesienie współwłasności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 września 2017 r.,
na skutek skargi wnioskodawczyni
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt II Ca (...),

1. odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania;

2. przyznaje adw. I.E. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w K. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie wnioskodawczyni nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie skargę wniesiono na postanowienie w przedmiocie zniesienia współwłasności. Przede wszystkim powstaje tu wątpliwość, czy skarżąca wskutek wydania tego postanowienia doznała szkody. Niezależnie jednak od tego należy przyjąć, że skarga jest oczywiście nieuzasadniona. Sąd II instancji prawidłowo w okolicznościach sprawy zniósł współwłasność i ustalił udziały, zaś

okoliczność, że udział wnioskodawczynie był większy, nie oznacza, że to właśnie ona musiała otrzymać nieruchomości. Nie zachodzi też podnoszona przez wnioskodawczynię nieważność postępowania, ponieważ nie pozbawiono jej możliwości obrony swoich praw. Umożliwienie w postępowaniu przed Sądem II instancji udowodnienia przez uczestników, że mają środki na spłatę udziału wnioskodawczynie, w żaden sposób nie mogło być przez nią zwalczane argumentacyjnie, bo to kwestia faktu. Nie można też wymagać, aby dowód ze stanu rachunku był przez uczestników samodzielnie podnoszony, nie doszło zatem do jego sprekludowania. Skarga zatem jako oczywiście niezasadna (art. 424⁹ k.p.c.) w konsekwencji nie zasługuje na przyjęcie do rozpoznania.

aj